

ODLUKA

O DOPUŠTENOSTI

zahtjeva broj 9707/02

Dragoslav Andrić
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 19. svibnja 2005. u vijeću sastavljenom od

g. C. L. ROZAKIS, *predsjednik*,
g. P. LORENZEN,
gđa N. VAJIĆ,
gđa S. BOUTCHAROVA
g. A. KOVLER
gđa E. STEINER,
g. K. HAJIYEV *suci*, i
g. S. NIELSEN, *Tajnik Odjela*

uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev podnesen 7. veljače 2002.
uzimajući u obzir očitovanje koje je podnijela tužena država i odgovor na očitovanje koje je podnio podnositelj zahtjeva,
nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva g. Dragoslav Andrić je hrvatski državljanin koji je rođen 1934. i živi u Križevcima, Hrvatska. Pred Sudom ga zastupa g. M. Mihočević, odvjetnik iz Zagreba. Tuženu državu zastupali su slijedeći zastupnici: Gđa L. Lukina-Karajković, zastupnica, g. Domagoj Maričić, zamjenik zastupnice i gđa Š. Stažnik, zastupnica.

A. Okolnosti predmeta

Činjenično se stanje predmeta, prema navodima stranaka, može sažeti kako slijedi.

Dana 4. veljače 1992. nepoznati počinitelji dignuli su u zrak kuću podnositelja zahtjeva u Bjelovaru.

Dana 29. siječnja 1997. on je pokrenuo građanski postupak pred Općinskim sudom u Zagrebu tražeći naknadu štete od države za svoju uništenu imovinu.

Podnositelj zahtjeva i njegova bivša supruga bili su vlasnici kuće u Bariloviću, Hrvatska. Sagradili su kuću dok su bili u braku i smatrani su suvlasnicima kuće, iako je podnositelj zahtjeva bio upisan kao jedini vlasnik. Dana 11. lipnja 1991., podnositelj je navodno darovao

kuću bivšoj supruzi, ali ta promjena nije zabilježena u zemljišne knjige. Podnositelj je i dalje ostao jedini upisani vlasnik nekretnine.

Sukladno Zakonu o izmjeni Zakona o obveznim odnosima iz 1996., Općinski sud u Zagrebu je dana 16. rujna 1999. prekinuo postupak.

Dana 26. studenog 2002. podnositelj zahtjeva je podnio ustavnu tužbu temeljem članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske iz 1999. prigovarajući zbog prekida njegovog postupka. Čini se da postupak pred Ustavnim sudom još traje.

Dana 25. rujna 2003. postupak je nastavljen sukladno Zakonu o odgovornosti za štetu nastalu uslijed terorističkih akata i javnih demonstracija iz 2003.

Dana 8. prosinca 2003. Općinski sud u Zagrebu odlučio je da nije nadležan za provedbu postupka i odbacio je njegovu tužbu. Podnositelj zahtjeva se žalio Županijskom sudu u Zagrebu pred kojim postupak izgleda još uvijek traje.

B. Mjerodavno domaće pravo

Mjerodavni dio Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 53/1991, 73/1991, 3/1994, 7/1996 i 112/1999) glasi kako slijedi:

Članak 180. st.1.

"Za štetu prouzročenu smrću, telesnom ozljedom odnosno oduzimanjem ili uništenjem tuđe imovine uslijed akta nasilja ili terora ili javnih demonstracija ili manifestacija odgovaraju vlasti čiji su službenici, prema važećim zakonima, bili dužni spriječiti takvu štetu."

Mjerodavni dio Zakona o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br.7/1996- u nastavku: Zakon iz 1996.) glasi kako slijedi:

Članak 1.

"U Zakonu o obveznim odnosima (*Narodne novine, br53/91,73/91 i 3/94*) članak 180. briše se."

Članak 2.

"Postupci za naknadu štete pokrenuti po odredbama čl. 180. zakona o obveznim odnosima prekidaju se. Postupci iz stavka 1. ovoga članka nastavit će se nakon što se donese poseban propis kojim će se urediti odgovornost za štetu nastalu uslijed terorističkih akata."

Mjerodavni dio Zakona o parničnom postupku predviđa slijedeće:

Članak 212.

"Postupak se prekida:

...

(6) kad je to drugim zakonom određeno."

Zakon o odgovornosti za štetu nastalu uslijed terorističkih akata i javnih demonstracija, (Narodne novine broj 117/2003, u nastavku: Zakon iz 2003.) stupio je na snagu 31. srpnja 2003. On propisuje da će se postupci koji su prekinuti sukladno Zakonu iz 1996. nastaviti i određuje okolnosti pod kojima je država odgovorna za štetu nastalu uslijed terorističkih akata i javnih demonstracija.

Mjerodavni dio članka 63. Ustavnog zakon o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" br. 49/02 – pročišćeni tekst), glasi:

"(1) Ustavni sud će pokrenuti postupak po ustavnoj tužbi i prije no što je iscrpljen pravni put, u slučaju kad o pravima i obvezama stranke ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela nije u razumnom roku odlučio sud..."

(2) U odluci kojom usvaja ustavnu tužbu ... iz stavka 1. ovoga članka, Ustavni sud će nadležnom sudu odrediti rok za donošenje akta kojim će taj sud meritorno odlučiti ... .

(3) U odluci iz stavka 2. ovoga članka Ustavni sud će odrediti primjerenu naknadu koja pripada podnositelju zbog povrede njegova ustavnog prava ... Naknada se isplaćuje iz državnog proračuna u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva stranke za njezinu isplatu."

Dana 24. ožujka 2004. Ustavni sud je odlučio, u predmetu R.N., da je prekid postupka sukladno Zakonu iz 1996. povrijedio ustavna prava R.N. na suđenje u razumnom roku i pristup sudu (predmet br. U-III A-829/2002). Naložio je nadležnom prvostupanjskom sudu da donese odluku u predmetu u roku od godinu dana. R.N. je Sud dodijelio i naknadu štete u iznosu od 4,400 kuna (otprilike 600 EUR).

PRIGOVORI

Podnositelj zahtjeva prigovara da je njegovo pravo na pristup sudu zajamčeno člankom 6. stavkom 1. Konvencije i njegovo pravo na učinkovito pravno sredstvo zajamčeno člankom 13. Konvencije povrijeđeno kao posljedica Zakona iz 1996.

PRAVO

Podnositelj zahtjeva prigovara zbog prekida svog postupka sukladno Zakonu iz 1996. Poziva se na članak 6. stavak 1. Konvencije i članak 13., čiji mjerodavni dijelovi glase kako slijedi:

Članak 6. stavak 1.

"Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi... svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično, javno i u razumnom roku ispita njegov slučaj..."

Članak 13.

"Svatko čija su prava i slobode koje su priznate u ovoj Konvenciji povrijeđene ima pravo na djelotvorna pravna sredstva pred domaćim državnim tijelom čak i u slučaju kad su povredu počinile osobe koje su djelovale u službenom svojstvu. "

1. Vlada drži da se domaće vlasti mogu smatrati odgovornima samo za događaje koji su se dogodili nakon 5. studenog 1997., kada je Konvencija stupila na snagu u Hrvatskoj.

Podnositelj zahtjeva tvrdi da se sporna situacija nastavila do 31. srpnja 2003, kada je Zakon iz 2003. stupio na snagu.

Sud bilježi da je postupak podnositelja zahtjeva *de facto* u prekidu od njegovog pokretanja 29. siječnja 1997. kao posljedica Zakona iz 1996. Sukladno tom Zakonu Općinski sud u Zagrebu nije mogao provesti postupak koji je formalno prekinut 16. rujna 1999. Zakon iz 2003. je stupio na snagu 31. srpnja 2003 i omogućio nastavak postupka. Slijedi da se

situacija glede koje podnositelj zahtjeva prigovara nastavila nakon što je Hrvatska ratificirala Konvenciju 5. studenog 1997. Sukladno tome, Sud je nadležan *ratione temporis* za ispitivanje zahtjeva, uzimajući u obzir vremensko razdoblje kroz koje je postupak bio prekinut prije ratifikacije (vidi *Kutić protiv Hrvatske* (odluka), br. 48778/99 od 4. listopada 2001.).

2. Vlada je također navela da je zahtjev preuranjen jer se tužba zbog prekida postupka podnositelja zahtjeva još uvijek rješava pred Ustavnim sudom. Prema mišljenju Vlade, gore opisanom odlukom Ustavnog suda od 24. ožujka 2004. stvoreno je novo domaće pravno sredstvo za navodnu povredu nemogućnosti pristupa sudu.

Podnositelj zahtjeva je pozvao Sud da odbaci taj prigovor.

Sud podsjeća da je, u sličnim okolnostima, smatrao da pravno sredstvo koje je u pitanju ne predstavlja pravno sredstvo koje treba iscrpiti u odnosu na zahtjeve podnesene prije 24. ožujka 2004. (vidi, *mutatis mutandis*, *Pikić protiv Hrvatske*, br. 16552/02, §§ 24.33, od 18. siječnja 2005.). U takvim okolnostima, Sud smatra da zahtjev ne treba odbaciti zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava.

3. Sud zaključuje da zahtjev postavlja pravna pitanja koja su dovoljno ozbiljna da bi utvrđivanje trebalo ovisiti o ispitivanju merituma, te da druge osnove za njegovo proglašavanje nedopuštenim nisu ustanovljene.

Iz ovih razloga, Sud jednoglasno

Proglašava zahtjev dopuštenim, bez utjecaja na odluku o meritumu.

Søren NIELSEN

Christos ROZAKIS

Tajnik

Predsjednik